

[Charlotte Antonsen]

hvad vi har lovet, får vi ikke befolkningen med ved næste folkeafstemning. Og nærhedsprincippet var faktisk noget af det, der berørte befolkningen, når vi var ude til vælgermøder, for man ønsker tilsyneladende ikke fra befolkningens side, at EF skal blande sig for meget i detaljerne. Derfor er det helt centralt for os at få slået dette princip fast, og dér har hr. Ivar Nørgaard jo ret i, at selvfølgelig er aftaleparternes stilling blevet forbedret i Maastricht-aftalen i forhold til i den gamle Romaftale.

Vi er tilsyneladende her i Folketinget – undtagen fru Annette Just – mere enige i principerne, når det drejer sig om arbejdsmarkedsområdet, end når det drejer sig om Unions-samarbejdet:

Vi har den specielle danske model, som vi gerne vil fortsætte med, at vi har aftaler frem for lovgivning. Det har vi tradition for, og det har også givet os mindre lovgivning og dermed mindre bureaukrati.

Parterne har på grund af denne danske model en særlig interesse i at overholde de aftaler, de har indgået, og derfor bliver aftalerne holdt – i modsætning til i mange sydeuropæiske lande, hvor den lovgivning, der er på arbejdsmarkedsområdet, faktisk ikke bliver overholdt.

Den danske model er enestående i Unionen, og det er derfor, vi fra dansk side skal værne særligt om netop den. Vi skal ikke alene, når vi taler om principper, sikre, at parterne fortsat kan aftale uden indblanding fra lovgivningsmagten, men vi skal også i den praktiske politik sikre, at det bliver tilfældet. Og dér kommer vi så til uenigheden, for der har jo på det seneste i arbejdsministrenes ministerråd været forskellige forslag, hvor regeringen har stået over for oppositionen i en vurdering af, om det var rimeligt, at EF skulle blande sig i de pågældende områder.

Jeg vil for det første nævne forældreorlov. Dér mener Venstre, at forslaget er for detaljeret. Vi mener ikke, at EF skal blande sig med hensyn til at give arbejdstagere i Europa ret til orlov. Vi mener måske endda, at det tenderer mod socialpolitik, og socialpolitik skal EF ikke blande sig i.

Et andet forslag, vi har været imod, vil indføre omvendt bevisbyrde i ligestillings- og ligebehandlingssager. Det drejer sig om, at i sager, hvor en kvinde f.eks. klager over, at hun har et ringere kontor end en mand, vil Domstolen ha-

ve indført omvendt bevisbyrde, altså at arbejdsgiveren skal bevise, at det ikke er på grund af kvindens køn, hun har fået et ringere kontor. Vi mener, at det åbner en ladeport for en masse sager, og derudover er vi generelt ikke tilhængere af princippet om omvendt bevisbyrde. Vi støtter det danske princip, hvor man som udgangspunkt er uskyldig, indtil det modsatte er bevist.

En tredje konkret ting, hvor vi kan se, at regeringens pæne principper ikke rigtig passer til den barske virkelighed, er deltidsarbejdsdirektivet, hvor man i EF ifølge forslaget f.eks. vil begynde at afgøre, hvilken løn deltidsansatte skal have.

Det ligger selvfølgelig klart uden for Maastricht-traktaten, og det har heldigvis efterfølgende vist sig – ikke på dansk, men på tysk foranledning – at direktivet så ikke kan vedtages ifølge Maastricht-traktaten. Så er det stadig i Romtraktaten. Dér agter England at stemme imod, og dermed kan det ikke vedtages. Så deltidsdirektivet er blevet klaret, men ikke ved dansk hjælp.

Efter Venstres opfattelse har regeringen på dette område i alt for høj grad ladet sig drive rundt i manegen ud fra snævre ideologiske synspunkter, og det er vort håb, at dagsordenen i dag kan være med til at få sat hælene i, så nærhedsprincippet kan overholdes, især på arbejdsmarkedsområdet.

Anders Mølgaard (V):

Vi synes i Venstre, at det er deprimerende – grænsende til tragikomisk – at iagttage regeringens holdning til og håndtering af spørgsmålet om børns fritidsjob.

Som bekendt vedtog arbejdsministeren og hendes kolleger den 12. oktober i år et direktiv, som forbyder børn under 13 år at have et fritidsjob.

Den socialdemokratiske arbejdsministers og regeringens fortolkning – eller mangel på samme – af nærhedsprincippet kan nærmere karakteriseres ved ordet grotesk end ved ordet forbløffende. Mener regeringen – herunder udenrigsministeren – virkelig, at det er hensigtsmæssigt, at EU nu også skal beskæftige sig med kriminalisering af sund, normal adfærd, bl.a. ved forbud mod, at 10-12-årige kan gå med aviser eller være flaskedrenge henne hos købmanden?